

Mingotti, Pietro, ředitel divadelní společnosti, narozen okolo 1702, Benátky, zemřel 28.4. 1759, Kodaň.

Mladší bratr impresária Angela Mingottiho, se kterým je řazen mezi zakladatele tradice italské opery v zaalpské oblasti. Dosud jediným dokladem o předpokládaném místě narození obou bratrů je zápis o Pietrově svatbě se zpěvačkou Reginou Valentini v oddací matrice v Hamburku z roku 1746. Na počátku 30. let 18.století se podílel na podnikatelských aktivitách svého bratra Angela, kde patrně získal své první zkušenosti s operním provozem. V době působení Angela Mingottiho v Brně v letech 1732–36 měl také do bratrovy společnosti posílat zpěváky a dodávat provozní materiály z Itálie. V roce 1736 odešel Pietro Mingotti do Štýrského Hradce, kde jako impresário získal privilegium na 10 let činnosti a také svolení ke stavbě nové divadelní budovy na vlastní náklady. Začal zde patně s brněnskou divadelní společností svého bratra, který mezitím hledal a angažoval pěvce z Itálie. Od roku 1737 tak společně fungovaly dvě divadelní společnosti, které si byly personálně i materiálně nápomocné a střídavě vyjížděly na další stagiony. V tomto období se ustálila situace personálu i repertoáru a Angelo Mingotti pro obě společnosti angažoval dva kapelníky – Filippa Finazziho a Paola Scalabrinioho.

První snahou Angela Mingottiho dostat se se společností do Prahy, byla příležitost korunovace Marie Terezie českou královnou v roce 1743, která vzbudila zájem mnoha divadelních podnikatelů. Jeho žádosti o povolení k produkci však nebyly úspěšné, Mingottiho společnost začala v Praze účinkovat až v karnevalové sezóně roku 1744, kdy bylo po francouzské okupaci zrekonstruováno divadlo v Kotečích. Mingotti zde uváděl opery seria na hudbu kapelníka Paola Scalabrinioho, značný podíl na repertoáru měla také pasticcia. Poprvé zde mimo Itálii uvedl slavné intermezzo Giovanniho Battisty Pergolesiho *La serva padrona*, (poprvé uvedeno v Neapoli 1733). V Praze jej uváděl již od konce 30. let, tedy dávno před pověstným uvedením intermezza v Paříži roku 1752. Jako první uvedení vůbec zaznělo v Praze také intermezzo *Il matrimonio concertato della forza di Bacco*, které na libreto Giovanniho Batisti Locatelliho zkomponoval jeden z předních zpěváků společnosti Filippo Finazzi.

Už v březnu 1744 se však společnost odebrala do Lipska, dále pak do Drážďan a Hamburku, kde bratři Mingottiové zajišťovali operní provoz od podzimní sezóny 1744 přibližně do roku 1455. Jako členka Mingottiho společnosti v Hamburku působila mimo jiné i proslulá zpěvačka holešovského zámeckého divadla Rosalie Holzbauerová, manželka skladatele Ignaze Holzbauera.

Své hlavní působiště později přenesl Pietro Mingotti do Kodaně, kde byl králem Frederikem V. angažován pro řízení královské dvorní opery (1747–50, 1752–65). Stalo se tak po královské návštěvě Mingottiho produkcí v Hamburku. Zalíbení v italské opeře královským dvorem potvrdilo i přijetí Paola Scalabriniho jako dvorního skladatele. V roce 1754 uzavřel Mingotti se dvorem na dalších deset let smlouvu, která předpokládala i výstavbu nového divadla a divadelní produkce ve francouzštině, italštině i němčině. Návštěvnost italské opery však začala výrazně klesat a Mingotti po dvou letech smlouvu vypověděl. Byla mu přiznána renta, která mu umožnila strávit v Kodani poslední léta života.

I. Lexika:

New Grove²

Deutsche biographische Enzyklopädie der Musik (München 2003).

Theater in Böhmen, Mähren und Schlesien: von den Anfängen bis zum Ausgang des 18. Jahrhunderts (Wien 2013).

Petra Švandová